

Р Е Ш Е Н И Е
№ 511/ 18.08.2017 година, гр.Хасково
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Хасковският районен съд Трети граждански състав
на първи август през две хиляди и седемнадесета година
в публичното заседание в следния състав:

Съдия : **Нели Иванова**

секретар Ваня Кирева

прокурор

като разгледа докладваното от съдията

гражданско дело №**525** по описа за **2017**г., за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е от „Демиров Транс“ ООД, ЕИК 160040047, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.“Михалаки Георгиев” №38, представляван от управителите Д. Н. Д. и К. А. Д., със съдебен адрес ***, офис А9, адв.Крум Георгиев, против „ЕМ ДЖИ ЕЛ-БГ“ ООД, ЕИК 201655092, със седалище и адрес на управление гр.Хасково, ул.“Сакар Балкан” №3, ап.7, представляван от управителите М. К. И. и Г. Я. В., иск с правно основание чл.361 и сл. от Търговския закон /ТЗ/ във връзка с Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки.

В исковата молба се твърди, че на 02.12.2015г. между страните е сключен заявка-договор за извършване на международен транспорт на товари, по силата на който ответникът, действащ в качеството си на спедитор от свое име и за сметка на заявителя на превоза, възложил на ищеца извършването на международен транспорт с товарен автомобил от Италия до България, с посочени в заявката изпращач, адрес на товарене, получател, адрес на разтоварване и други реквизити. В заявката била посочена дестинация от Италия до България, адреса на товарене, получателя и адрес на разтоварване – Хасково, зеленчукова борса „Марица“, посочени били и други изисквания – дата и срок на услугата, данни за товара, за автомобила и шофьора, маршрут на движение – през ЕС, обмитяване. На 07.12.2015г. товара бил натоварен на посочения адрес, а транспорта бил осъществяван с камион с рег.№*****, категория влекач, марка „*****”, модел „*****” и полуремарке с рег.№*****, марка „*****”, модел „*****”. При натоварване на стоката изпращачът предал на шофьора международна товарителница /ЧМР/, графи 3 и 13 от която били попълнени, като било посочено, че мястото на доставка на стоките е в Азербайджан. При проведените телефонни разговори на шофьора било казано да попълни мястото на доставката в свободна графа от ЧМР-то и да отпътува. Така и направил шофьора, според получените указания попълнил данни за мястото на доставката в непопълнените от изпращача полета 5 и 18 и заминал за България. На същата дата – 07.12.2015г. компетентните органи в Италия констатирали, че в товарителницата, изготвена от заявителя на превоза, е посочена друга държава на получаване, до която превозвачът нямал право да извършва международен транспорт, поради което наложили административни санкции на ищцовото дружество и принудително задържане на камиона, от което за дружеството произтекли имуществени вреди, описани подробно в исковата молба. Според чл.7 от Конвенцията, изпращачът отговарял за всички разноски и щети, които превозвачът понеся вследствие неточността или недостатъчността на данните, посочени в чл.6, пар.1 б, г, д, е, ж, з, на указанията, посочени в чл.6, пар.2 и на всички други данни или указания, които той дава за изготвянето на товарителницата или за вписване в нея. Ищцовото дружество се свързвало неколкократно с представител на ответника, за да обсъдят възможностите за обезщетяване на претърпените от превозвача вреди, но според последния, тези вреди произтичали от неточното изпълнение на договорни клаузи от страна на ищеца. Предвид гореизложеното се иска постановяване на решение, с което да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата общо от 15843,20лв., представляваща направени от ищеца разходи и понесени имуществени вреди във връзка с договор за превоз на товари, сключен на 02.12.2015г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен. Твърди, че не е легитимиран да отговоря за накърняване правата на ищеца, тъй като има качеството на спедитор, а изпращач на товара е друг, цитиран и в исковата молба. Ето защо, се иска прекратяване на делото. Алтернативно, намира иска за неоснователен, поради погасяването му по давност. В отговора се излагат съображения и по съществуващото на спора, като се иска отхвърляне на претенцията като недопустима, респ. неоснователна и присъждане на направените разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено следното:

На 02.12.2016г. между страните по делото е сключен писмен заявка-договор за извършване на международен транспорт на товари. С исковата молба са представени в надлежно заверен превод международна товарителница, касаеща горесцитирания договор, както и протокол за административен заповор на товарния автомобил на ищцовото дружество. На 07.12.2015г. ищецът е издал заповеди за командировка на свои служители до Италия за периода 08.12.2015г. – 16.12.2015г. във връзка с глобата на влекача. В тази връзка са представени платежни документи за извършените от служителите на ищеца плащания и отчет на изразходваните средства. От показанията на св.Г. Д. Д. се установява, че работи в ищцовото дружество. Свидетелят твърди в своите показания, че са изпълнявали и други превози за ответника, но проблемът станал с този през месец декември 2015г. На 07.12.2015г. била натоварена стоката и към края на работния ден шофьорът се обадил на св.Д., че е получил документите, като ЧМР товарителницата била попълнена с адрес в Азербайджан, а трябвало да е упоменат адреса в гр.Хасково. Това ЧМР шофьорът получил напечатано. Св.Д. веднага се свързал със служител на ответника и разбрал, че действително не трябва да бъде така попълнено ЧМР-то. Г. /служителката на ответното дружество/ посъветвала свидетеля да попълнят адрес в гр.Хасково, където се попълва адреса за разтоварване, но тези графи били вече попълнени. Затова на шофьора дали указания да попълни адреса на разтоварване в гр.Хасково в свободните графи. След като шофьора тръгнал от товарния адрес го спрели полицаи и му проверили документите, като се оказало, че за товар, предназначен за страна извън ЕС се изисква разрешително за този транспорт, с което ищцовото дружество не разполагало в този момент. За да продължи камиона, трябвало веднага да се заплати над 4000евро глоба на момента и задължително да се представи разрешително за транспорт извън ЕС. В момента не разполагали нито с парите нито с този документ и камионът бил задържан на наказателен паркинг, документите на товара били прибрани от полицията и шофьора изпратен на хотел. Това наложило св.Д. и още един негов колега да бъдат командировани в Италия да платят глобата за камиона.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи по основателността на предявения иск:

От приложения заявка-договор се установява по категоричен начин, че между страните са съществували договорни отношения, по силата на които ответното дружество е възложило на ищцовото да извърши международен превоз на товар със собствен товарен автомобил. Установи се също така, че получените от шофьора на товарния автомобил документи, в частност международната товарителница, съдържат неточности. Въпреки констатираните несъответствия, шофьорът на товарния автомобил след получени указания по телефона е започнал извършване на превоза. Последниците от което е спиране на камиона за проверка и задържане на същия на наказателен паркинг, заради липсата на специално разрешително на превозвача за извършване на превоз на стоки в страни извън ЕС. При тези данни по делото съдът счита, че отговорността за направените от превозвача разноси по освобождаване на камиона и заплащане на престоя на същия на наказателния паркинг не следва да се поема от ответника. Самият ищец не е изпълнил точно клаузите на сключения между страните договор за превоз. В чл.10.5.3. от договора страните изрично са предвидили при несъответствие между данните от този договор, товарителницата, товара и съпровождащите го документи превозвача не започва превоза без писмено разрешение на възложителя. В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установи по категоричен начин, че липсва подобно писмено разрешение за извършване на превоза. В своите показания св.Д. обясни, че шофьора е констатирал несъответствие между заявката-договор и международната товарителница, при която ситуация съгласно клаузите на договора е следвало да чака писмено разрешение за да започне превоза. Св.Д. заяви в своите показания, че по устно дадени по телефона указания от служител на ответното дружество на него и от него на шофьора е започнал превоза завършил със задържане на камиона. С оглед гореизложените съображения съдът счита, че не следва да се ангажира отговорността на възложителя на превоза за извършените от превозвача разходи по освобождаването на камиона, тъй като същият е задържан поради неизпълнение на задълженията на последния. Отново от показанията на св.Д. става ясно, че ищцовото дружество не е разполагало с необходимото специално разрешение за извършване на превоз в страни извън ЕС, тъй като в противен случай при представяне на такова не е имало пречка превоза да продължи да се осъществява. Установи се също така, че шофьора е започнал превоза с нереводни, неточно попълнени документи и без

необходимото разрешително. Ето защо, ищцовото дружество следва да понесе отговорността за направените разходи, като не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение. За пълнота следва да се отбележи, че неоснователно се явява възражението на ответника за изтекла погасителна давност, тъй като към момента на предявяване на иска тази давност по чл.32 от Конвенцията не е изтекла. Предвид гореизложените съображения предявеният иск следва да се отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 1000лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Демиров Транс“ ООД, ЕИК 160040047, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.“Михалаки Георгиев” №38, представляван от управителите Д. Н. Д. и К. А. Д., против „ЕМ ДЖИ ЕЛ-БГ“ ООД, ЕИК 201655092, със седалище и адрес на управление гр.Хасково, ул.“Сакар Балкан” №3, ап.7, представляван от управителите М. К. И. и Г. Я. В., иск с правно основание чл.361 и сл. от ТЗ, във връзка с Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки за сумата от 15843,20лв., представляваща направени от ищеца разходи и понесени имуществени вреди във връзка с договор за превоз на товари, сключен на 02.12.2015г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Демиров Транс“ ООД, ЕИК 160040047, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.“Михалаки Георгиев” №38, представляван от управителите Д. Ни. Д. и К. А. Д., да заплати на „ЕМ ДЖИ ЕЛ-БГ“ ООД, ЕИК 201655092, със седалище и адрес на управление гр.Хасково, ул.“Сакар Балкан” №3, ап.7, представляван от управителите М. Ка. И. и Г. Я. В., направените по делото **разноски** в размер общо на **1000лв.** за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването на страните.

СЪДИЯ: /п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: Ц.С.